

TERESA ROSZKOWSKA

fot. CAF

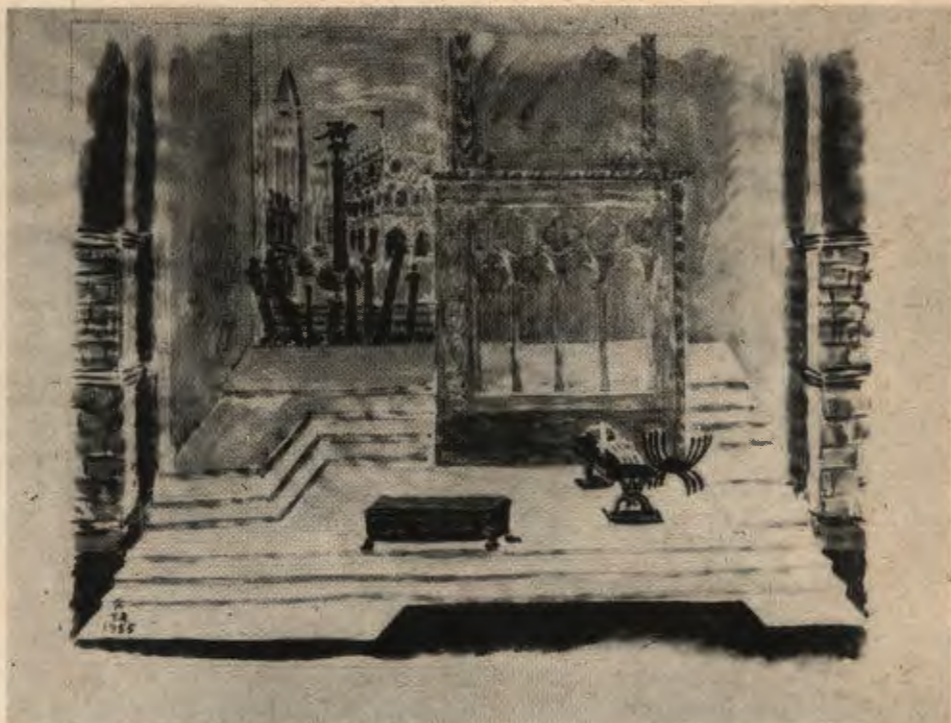
W 1930 ukończyła ASP oraz Konserwatorium Muzyczne w Warszawie. Lata 1930—31 spędziła w Paryżu. Od 1934 studiowała na wydziale reżyserkim PIST (dyplom 1936). W teatrze debiutowała w 1933 scenografią do *Pana z towarzystwa Hasenclevera*, powitaną entuzjastycznie („Nowy talent w dziedzinie dekoracji teatralnej!”). W l. 1934—39 zaprojektowała dekoracje i kostiumy do 13 przedstawień (m.in. *Wielki człowiek do małych interesów* z Zelwerowiczem, *Maszyna piekielna* Cocteau i nagrodzona Złoty Medal w Paryżu *Judyta* Giraudoux z Schillerem).

W 1938 scenografią do *Obrony Ksantypy* Morstina rozpoczyna wieloletnią współpracę z Edmundem Wiercińskim, kontynuowaną w konspiracyjnym zespole studyjnym w czasie okupacji (*Wojny trojańskiej nie będzie* 1941—42, w przygotowaniu).

Po wojnie jest współtwórczynią Sceny Poetyckiej w Łodzi (*Elektra* Giraudoux 1946). Od 1947 jest scenografem T. Polskiego w Warszawie. Do śmierci Wiercińskiego (1955) współpracuje głównie z tym reżyserem opracowując m.in. oprawę plastyczną *Fantazego*, *Cyda*, *Horsztyńskiego*, *Lorenzaccia* i wrocławskie-

go *Jak wam się podoba*. W okresie 1946—72 opracowała scenografię do ponad 20 premier (m.in. *Don Juan* i *Szkoła żon* z B. Korzeniewskim); także w operze (*Don Pasquale*, *Romeo i Julia*, *Borys Godunow*, *Salome*). Współpracuje z filmem (*Młodość Chopina*, *Piątka z ulicy Barskiej*, *Zołnierz królowej Madagaskaru*).

Kiedy Teresa Roszkowska debiutowała w teatrze uprawiała już od kilku lat malarstwo sztalugowe. Była artystką o określonej indywidualności i — co w dziejach naszej powojennej scenografii nieczęste — nie zatraciła jej nigdy. „Malarskość” charakterystyczna dla wszystkich prac scenicznych Roszkowskiej jest zresztą specyficzną natury. Przejawia się w kompozycji (nawet dekoracje „architektoniczne” podporządkowane są prawom rządzącym w malarstwie), stylizacji wnętrza i pejzaży, wyrafinowanym kolorycie, nawet kroju kostiumów. Ale w przeciwieństwie do większości dzieł przedstawicieli malarzkiej szkoły w naszej scenografii, prace te każdorazowo wiążą się z charakterem sztuki, stylem reżyserii. Stąd ich różnorodność, niepowtarzalność, mimo iż metoda twórcza jest podobna.

»Lorenzaccio« Musseta (r. 1955). Projekt dekoracji (wszystkie fot. T. Kaźmierski)

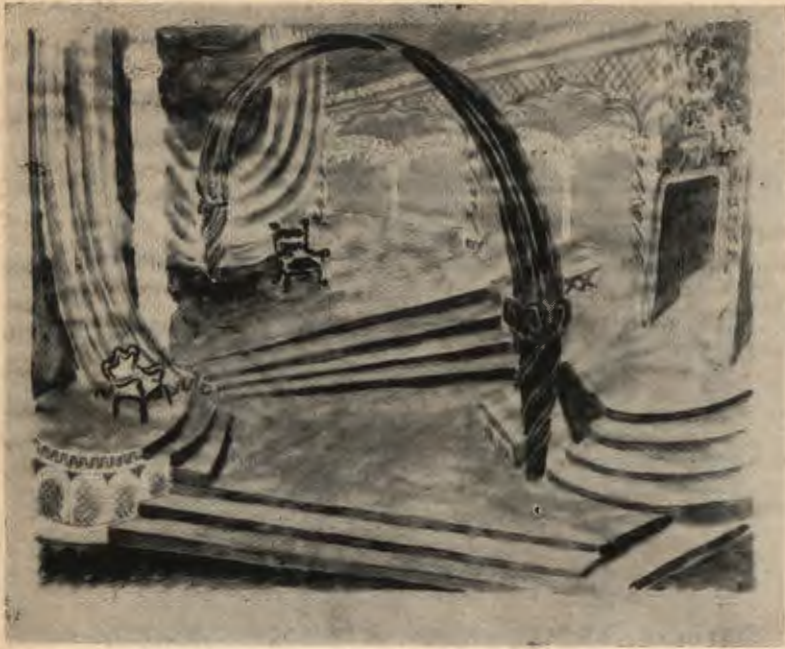
»Romeo i Julia« Prokofjewa (r. 1954). Projekt dekoracji

»Borys Godunow« Musorgskiego (r. 1960). Projekt dekoracji

»Elektra« Giraudoux (r. 1946). Makieta

»Cyd« Cornille'a — Wyspiańskiego (r. 1948). Projekt dekoracji

»Fantazy« Slowackiego (r. 1948). Projekt dekoracji

»Jak wam się podoba« Szekspira (r. 1951). Projekt dekoracji

»Święta Joanna« Shawa (r. 1958). Projekt dekoracji

Projekty kostiumów: 1. »Wielki człowiek do małych interesów« Fredry; 2. »Elektra« Giraudoux; 3. »Fantazy« Slowackiego; 4. »Jak wam się podoba« Szekspira; 5. »Romeo i Julia« Prokofjewa; 6. »Kobieta bez skazy« Zapolskiej